

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SIA Pakora Pluss

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 4 pkt 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, (Dz.U. L 302, s. 1), art. 448 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1) a także pkt 1 rozdziału 5 załącznika IV do aktu o przystąpieniu 2003 — Przywóz drogą morską pojazdu samochodowego — Dopuszczenie do swobodnego obrotu bez opłat celnych i innych formalności eksportowych stosowanych do towarów, które w dacie przystąpienia były przewożone w poszerzonej Wspólnocie po spełnieniu formalności wywozowych

Sentencja

1) Punkt 1 rozdziału 5 załącznika IV do aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej powinien być interpretowany w ten sposób, że przy sprawdzaniu czy zostały spełnione w nim przewidziane formalności eksportowe, nie ma znaczenia to, czy dokonano czynności przewidzianych w art. 448 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2787/2000 z dnia 15 grudnia 2000 r., nawet wówczas gdy został sporządzony manifest.

2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. oraz rozporządzenie nr 2454/93, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie nr 2787/2000 mają zastosowanie w nowych państwach członkowskich od dnia 1 maja 2004 r., przy czym nie można skorzystać z procedury przewidzianej w pkt 1 rozdziału 5 załącznika IV do aktu o przystąpieniu wówczas, gdy nie zostały dochowane w nim przewidziane formalności eksportowe dla towarów przewożonych w rozszerzonej Wspólnocie w dniu przystąpienia tych nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej.

3) Artykuł 4 pkt 10 rozporządzenia nr 2913/92, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie nr 82/97 powinien być interpretowany w ten sposób, iż należności celne przywozowe nie zawierają podatku od wartości dodanej należnego z tytułu przywozu towarów.

4) W wypadku przywozu towarów zobowiązanymi do zapłaty podatku od wartości dodanej są osoba lub osoby wskazane lub uznane za zobowiązane przez państwo członkowskie, do którego towary są przywożone.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Bianca Purrucker przeciwko Guillermowi Vallésowi Pérezowi

(Sprawa C-256/09) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Środki tymczasowe lub zabezpieczające — Uznanie i wykonanie)

(2010/C 246/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bianca Purrucker

Strona pozwana: Guillermo Vallés Pérez

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia rozdziału 3 rozporządzenia Rady (WE) 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1) — Stosowanie przepisów tego rozporządzenia dotyczących uznawania i wykonywania orzeczeń do środków tymczasowych w przedmiocie przyznania pieczy nad dzieckiem jego ojcu i nakazania powrotu dziecka przebywającego wraz z matką w innym państwie członkowskim

Sentencja

Przepisy art. 21 i następnych rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 nie mają zastosowania do środków tymczasowych w zakresie prawa do pieczy wchodzących w zakres art. 20 tego rozporządzenia

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Gaston Schul BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-354/09) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 33 — Wartość celna towarów — Włączenie należności celnych — Klauzula dostawy na warunkach „Delivered Duty Paid” (dostarczone, cło opłacone))

(2010/C 246/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gaston Schul BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wykładnia art. 33 ust. 1 i lit. f) oraz art. 220 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Wartość celna — Umowa obejmująca klauzulę dostawy na warunkach „Delivered Duty Paid” (dostarczone, cło opłacone), przy założeniu braku obowiązku zapłaty należności celnych — Kwota niewskazana — Ewentualne wyłączenie z wartości celnej

Sentencja

Przesłanka zawarta w art. 33 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny, zgodnie z którą należności celne przywzowowe ciężące na towarach będących przedmiotem przywozu powinny dawać się „wyodrębnić” z ceny faktycznie zapłaconej lub należnej spełniona jest w sytuacji, gdy strony umowy ustaliły, że towary dostarczone zostaną na warunkach klauzuli DDP („Delivered Duty Paid” —

dostarczone, cło zapłacone) i uczyniły stosowną wzmiankę w treści zgłoszenia celnego, jednakże — z uwagi na błędne przekonanie co do preferencyjnego pochodzenia tych towarów — nie uczyniły wzmianki w przedmiocie wysokości należności celnych przywzowowych.

(¹) Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság — Republika Węgierska) — Pannon Gép Centrum Kft przeciwko APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

(Sprawa C-368/09) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Uregulowanie krajowe karzące każdy błąd formalny na fakturze utratą prawa do odliczenia)

(2010/C 246/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pannon Gép Centrum Kft

Strona pozwana: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Baranya Megyei Bíróság — Wykładnia art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1 i art. 22 ust. 3 lit. a) i b) dyrektywy 77/388/EWG: szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s.1), a także dyrektywy Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia, modernizacji i harmonizacji ustanowionych warunków fakturowania w zakresie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 15, s.24) — Utrata prawa do odliczenia przez usługobiorcę z powodu błędnej daty zakończenia robót wskazanej w fakturze wystawionej przez wykonawcę — Uregulowanie krajowe karzące każdy błąd formalny na fakturze pozbawieniem prawa do odliczenia